

Osen kommune
Utvikling og Miljø

Johannes Hatlegjerde

Namsosvegen 1305
7730 BEITSTAD

MELDING OM VEDTAK

Deres ref:	Vår ref:	Saksbeh:	Arkivkode:	Dato:
	2017/302-18	Kirsti Jakobsen,		17.08.2017

Søknad om motorferdsel i utmark på Vingsandaunet - Johannes Hatlegjerde

Ovennevnte sak har vært oppe til behandling i Osen kommune, og følgende vedtak ble fattet:

Hovedutvalget vedtok enstemmig å utsette behandling av saken til første ordinære hovedutvalgsmøte 6. september 2017.

Kommunen har fattet vedtak som gjengitt ovenfor, jf forvaltningslovens §28.2.

Klagefristen er 3 uker regnet fra den dag da brevet kom fram til den påførte adresse. Det er tilstrekkelig at klagen er postlagt innen fristens utløp.

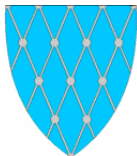
Klagen skal sendes skriftlig til den som har truffet vedtaket. Den skal være undertegnet, angi vedtaket det klages over, den eller de endringer som ønskes, og de grunner du vil anføre for klagen. Dersom du klager så sent at det kan være uklart for oss om du har klaget i rett tid, bes du også oppgi når denne melding kom fram.

Forvaltningslovens §§ 29-32 inneholder bl.a. bestemmelser om adgangen til å forlenge klagefristen og om adgangen til å påklage vedtaket i de tilfeller klagefristen er oversittet.

Ved henvendelse til kommunen kan du få ytterligere veiledning.

Med hilsen

Kirsti Jakobsen

ØSEN KOMMUNE

Arkiv:

Dato: 27.07.2017

SAKSFRAMLEGG

<i>Saksnr</i>	<i>Utvalg</i>	<i>Møtedato</i>
31/17	Hovedutvalget for Utvikling og Miljø	02.08.2017

Saksbehandler: Hanne Skjæggestad

SØKNAD OM MOTORFERDSEL I UTMARK PÅ VINGSANDAUNET - JOHANNES HATLEGJERDE

Vedlegg

1 Søknad om motorferdsel i utmark

Sakens bakgrunn og innhold:

Johannes Hatlegjerde søker om tillatelse til bruk av ATV for transport til hytte på gnr. 12/69 på Vingsandaunet. Hytta er nyoppsatt og transporten gjelder møbler, kjøkken- og vaskeromsinnredning slik at hytta kan tas i bruk. Søknaden er ikke vedlagt kart som beskriver kjøretraseen. Det er i overkant av 200 m mellom hytta og tilhørende parkeringsplass nordvest for denne. Det antas at traseen som skal benyttes har oppstart bak naustområdet. Denne traseen har en lengde på ca. 500 m. Det søkes om kjøring tur-retur hytta 4-5 ganger.

Søknaden kommer som et resultat av klage fra hytteeiere på motorferdsel i området med påfølgende varslings om at all motorferdsel måtte opphøre. Søker benekter ikke tidligere motorferdsel, men påberoper seg god tro ettersom han har tinglyst veirett over avgivereiendommen.

Planstatus

Omsøkt trase berører Bjørsvik hytteområde og Vingsandaunet hyttefelt. Området der traseen går er regulert til jord- og skogbruk. Planene er av eldre dato og planformålet tilsvarer dagens LNF-formål. Planene inneholder ikke informasjon om naturmangfold. I Naturbase er området der traseen går klassifisert som fattig kystlynghei av lokal verdi. Det er tydelige kjørespor fra tidligere motorferdsel i området.

Postadresse Rådhusveien 13

Telefon

Telefaks 72 57 82 01

Besøksadresse Kommunehuset

E-post

Internett

Bankgiro

Tidligere saksbehandling av relevans for søknaden

Hovedutvalget behandlet i sak 18/14 søknad fra en annen hytteier om tillatelse til bruk av ATV i Bjørsvik hyttefelt for transport mellom parkering og de 8 hyttene i feltet. Transporten skulle omfatte følgende:

- Transport av materialer for vedlikehold og utbygging
- Retur av byggeavfall
- Transport av ting som pga. vekt ikke kan bæres

Denne søknaden ble enstemmig avslått av hovedutvalget med henvisning til blant annet naturmangfoldlovens føre-var prinsipp.

Vurdering:

Aktsomhetsplikten

Søker hevder at tidligere motorferdsel i området har skjedd i god tro ettersom både grunneier og tiltakshaver har tillatt kjøringen. Naturmangfoldloven § 6. pålegger imidlertid **alle** (både offentlige myndigheter og private, enkeltpersoner og foretak) en **generell aktsomhetsplikt**:

Enhver skal opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet i strid med målene i §§ 4 og 5. Utføres en aktivitet i henhold til en tillatelse av offentlig myndighet, anses aktsomhetsplikten oppfylt dersom forutsetningene for tillatelsen fremdeles er til stede.

Brudd på aktsomhetsplikten er ikke straffbart, men kan gi grunnlag for sanksjoner.

I veileder til naturmangfoldloven utdypes aktsomhetsplikten og forholdet til andre tillatelser slik:

«Aktsomhetsplikten har betydning for aktiviteter som ikke er regulert av en tillatelse fra offentlig myndighet eller ved lov/forskrift. Eksempler på slike aktiviteter er motorferdsel og terrenginngrep som ikke er søknadspliktige.

Hvis det er gitt tillatelse fra det offentlige til et tiltak eller en aktivitet, vil aktsomhetsplikten være oppfylt når vedkommende handler i samsvar med tillatelsen. Da har offentlige myndigheter gjort en vurdering av naturverdiene i forbindelse med at tillatelsen ble gitt. Det samme gjelder de som handler i tråd med en lov/forskrift som regulerer den aktuelle aktiviteten/virksomheten. Når offentlige myndigheter utformer vedtak, er det derfor viktig å være klar over at innholdet i vedtaket kan få betydning for tiltakshavers aktsomhetsplikt.

Aktsomhetsplikten gjelder likevel for forhold som ikke uttrykkelig er regulert i tillatelsen eller forskriften. Hvis det for eksempel er gitt tillatelse til bygging av en hytte i utmark, gjelder aktsomhetsplikten ved frakt av materialer til byggeplassen.»

Motorisert ferdsel i utmark reguleres av motorferdselloven. Lovens definisjon av utmark er omfattende (jf. § 2 andre ledd):

Med utmark menes udyrket mark som etter lov om friluftslivet § 1 a første ledd ikke regnes som innmark eller like med innmark. Setervoll, hustomt, engslått, kulturbeite og skogplantefelt som ligger i utmark, regnes i denne lov like med utmark.

Utgangspunktet i motorferdselloven er totalt forbud mot bruk av motorisert kjøretøy i utmark. Forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 åpner imidlertid for dispensasjon fra forbudet i unntakstilfelle der det foreligger særlig behov som ikke kan dekkes på annen måte. En søknad om dispensasjon fra forbudet, og der formålet er barmarkskjøring, skal alltid behandles politisk. Det er hovedutvalg for Utvikling og Miljø som fatter vedtak i slike saker.

Ved behandling av saker etter motorferdselloven skal i tillegg de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 vurderes.

Vurdering etter motorferdselloven med forskrifter

Terrenggående motorkjøretøyer volder slitasje og skade på terrenget ved at belter og hjul etterlater seg merker og sår i naturen. I visse naturtyper som for eksempel myr, våtmark, sparsom og sentvoksende vegetasjon, kan spor etter motorkjøretøy bli permanente eller meget langvarige. På grunn av den sterke økningen i barmarkskjøring, og de store terrengskadene slik kjøring gir, skal forskriftens § 6 praktiseres enda strengere for barmarkskjøring enn for kjøring på vinterføre. Barmarkskjøring kan kun tillates **i helt spesielle tilfeller, og etter en svært streng vurdering av vilkårene**. Alternative transportmåter må vurderes og at kjøringen bør så fremt det er mulig følger eldre kjørespor.

Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- Søkeren må påvise et særlig behov
- Behovet må ikke knyttes til turkjøring
- Behovet må ikke kunne dekkes på annen måte
- Behovet må vurderes opp mot mulige skader og ulemper og ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum

Hva som er unntakstilfeller, særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring og som ikke kan dekkes på annen måte er en skjønnsmessig vurdering. I vurderingen skal lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas. Den enkelte søknad må også sees i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om en enkelt tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Kommunen må vurdere om kjøring er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av unødvendig kjøring. Det er **formålet med selve transporten** som er avgjørende i denne sammenheng. Transport av tyngre møbler og kjøkkeninnredning kan vurderes å være et «særlig» behov, spesielt på tidspunktet for innflytting når transportbehovet er stort. På den andre siden er dette noe alle hytteeiere uten kjørbær vei frem til hytta må forholde seg til. Dersom slik transport vurderes som en «særlig» grunn til dispensasjon vil dette skape

presedens for senere saker både i dette området og andre veiløse hytteområder, og motorisert transport på barmark vil bli normen heller enn unntaket.

Kommunen må vurdere om behovet gjelder turkjøring. Det siktes her til ren turkjøring, det vil si kjøring for turens skyld. Behovet er i denne saken helt klart **ikke** knyttet til turkjøring

Kommunen kan bare gi tillatelse dersom behovet ikke kan dekkes på annen måte. Korteste vei mellom parkeringsplass og hytte er i overkant av 500 m, hovedsakelig på fjellgrunn. Det er dermed krevende, men ikke umulig, å transportere vinduer og verandadør uten motorisert kjøretøy. En annen mulighet er bruk av snøskuter på vinterføre, men dette er lite aktuelt på grunn av svært ustabile snøforhold i det aktuelle området. Helikoptertransport er en tredje løsning. Dette vurderes imidlertid å være en svært kostbar løsning med tanke på lite antall løft. Behovet **kan** altså dekkes på annen måte.

Kommunen skal vurdere behovet for transport opp mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker knyttet til målet om å redusere motorferdselen til et minimum. Det må også vurderes hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå med andre interessegrupper og naturmiljø, med videre.

Det søkes her om et begrenset antall turer, noe som ikke vil være til vedvarende sjenanse for mennesker som oppholder seg i området. Tiltaket genererer isolert sett lite støy og forurensning. På den andre siden vil en tillatelse gi en økning i den samlede belastningen i området.

Vurdering etter naturmangfoldloven (nml.)

Tiltaket er vurdert etter nml. § 7, jf. prinsippene i nml. §§ 8-12. Området er i Naturbase registrert som kystlynghei av lokal verdi. Det er ikke andre registreringer i Naturbase eller Artsdatabankens artskart for området. Kunnskapsgrunnlaget (nml. § 8) vurderes imidlertid å være tilstrekkelig for å belyse hensyn som skal vurderes sammen med motorferdselloven.

Bruk av ATV som omsøkt vurderes å medføre risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet (nml. § 9). Den karrige vegetasjonen på bergknausene langs kysten kjennetegnes ved sentvoksende arter som mose og lav, med innslag av urter og lyng. Gjenveksten er sen, og omsøkt område har allerede tydelige kjørespor fra tidligere aktivitet. Den samlede belastningen er dermed stor (jf. nml. § 10). Tiltaket vurderes å medføre skade på naturmangfoldet som bør forhindres (jf. nml. § 11). Ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av området anses det at transport med ATV ikke er miljøforsvarlig (jf. nml. § 12). Tiltaket er dermed ikke forenelig med prinsippene i nml. §§ 8-12.

Oppsummering:

Det er ikke demonstrert et «særlig» behov som ikke kan dekkes på annen måte enn ved motorisert transport. Transportbehovet er vurdert opp mot mulige skader og ulemper og målet om å redusere motorferdselen til et minimum. Det konkluderes med at motorferdsel i

området er til skade for naturmangfold og at den beste løsningen samlet sett er at transporten ikke tillates. Dette både ut fra føre-var prinsippet og prinsippet om samlet belastning.

Sektorleders innstilling:

Osen kommune ved hovedutvalg for Utvikling og Miljø avslår med hjemmel i Forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 og naturmangfoldloven §§ 9 og 10 søknad fra Johannes Hatlegjerde om dispensasjon for transport av møbler, kjøkken- og vaskeromsinnredning med ATV mellom parkeringsplass og gnr. 12/69.

Begrunnelse

Det er ikke demonstrert et «særlig» behov som ikke kan dekkes på annen måte enn ved motorisert transport. Tiltaket er i strid med prinsippene i nml. §§ 8-12.

Saksprotokoll i Hovedutvalget for Utvikling og Miljø - 02.08.2017

Behandling:

Endelig vedtak:

Hovedutvalget vedtok enstemmig å utsette behandling av saken til første ordinære hovedutvalgsmøte 6. september 2017.

Hanne Skjæggestad
Sektorleder